

дойде кждѣ единъ и половина часа и ми каза, че дошълъ да ме помирява съ Тюфекчиева. Азъ му казахъ, че не искамъ да се помирявамъ. Не се бой каза, той нѣма да направи нищо, само да не обаждашъ и даже ако те арестуватъ. Дай кутията на Тюфекчиева. Извадихъ я и видѣхъ, че вътрѣ има 3 револвери съ бѣли дръжки, и една кутия съ патрони револверни и нѣколко писма натуряни едно въ друго и едно тевтерче съ забѣлѣжки. Тѣзи нѣща ги взе Тома Георгиевъ, турна ги въ джеба си и си отиде. На другия денъ дойде Тома Георгиевъ и ми каза: „языкъ, тѣзи хора нѣма да свършатъ нищо“. Азъ взехъ да го убѣждавамъ, каква полза има отъ това. Ако убиете Стамболова ще дойде Петковъ. Той каза, главно е да се убие Стамболовъ, та послѣ е лесно.

Прѣзъ м-ць Декември полицията направила обискъ на една къща на Алабинска улица, гдѣто билъ живѣялъ по-напрѣдъ Иванъ Козаровъ, но не могла да го улови, защото той по рано избѣгалъ. Послѣ дойде Тома Георгиевъ да ме пита да не съмъ азъ издалъ работата.

По отрано Тюфекчиевъ дожаждаше на дюкяна ми всѣки денъ, защото ми бѣше мющерия. Съ Тома Георгиевъ съмъ по интименъ малко. На 8-й се скарахъ съ Тюфекчиева и послѣ попитахъ Георгова, кой ще вземе участие въ тази работа. Каза ми: нѣкой си сърбинъ, Н. Тюфекчиевъ и братъ му.

Това станало по рѣшението на емигрантитѣ въ Сърбия, които натоварили Ризова съ тази работа, а Ризовъ натоварилъ Козарова и Тюфекчиева.

Прѣзъ м-ць Юний 1891 год. Тома Георгиевъ дойде на дюкяна и ми каза, че е лошава работата, защото правителството се научило за това и арестувало Карагюлева, понеже у него се намѣрили хора. Нѣкой си сърбинъ го издалъ и тѣ искали да го убиятъ, но не го намѣрили. Слѣдъ нѣколко дена Тюфекчиевъ дойде и каза, че щѣли да го арестуватъ, а Тома Георгиевъ го съвѣтваше да избѣга. Карагюлевъ послѣ билъ пустнѣтъ съ гаранция 30000 лева, а други екстернирали, а послѣ Тюфекчиевъ дойде отъ Буда-Пеща и каза, че се е срѣщалъ съ Ризова въ Бѣлградъ. Каза, че давалъ пари на едно младо момче, които то давало половината на ония, които живѣятъ при Карагюлева, а другитѣ на онѣзи, които живѣяли въ Бирхалето. Понататѣкъ. Вечеръта когато да стане убийството, около 7 часа стояхъ на вратата на дюкяна си и видѣхъ, че всичкитѣ Ми-